

[Agerschou]

mindst ved. Bortset fra information om sygdommen, information, som er svær at give effekt over for specielt denne gruppe, har det stort set handlet om lettere adgang til kanyler, og vi kunne se, at Københavns Kommune har sparet et par millioner kroner på behandlingsinstitutionernes samlede budgetramme i 1986 og 1987.

For os er der ingen tvivl om, at indsatsen over for stofmisbrugere skal forstærkes, ikke bare på grund af AIDS, men også på grund af AIDS. Kodeordene for denne forstærkede indsats er nok en gang: behandling, behandling og atter behandling. Heller ikke her eksisterer der mirakelkure.

Nok en gang bliver det fra forskellig side hævdet – vi er også blevet belejret med det i dag – at metadon er mirakelkuren, og nok en gang skal det understreges, at metadon ikke er nogen mirakelkur. Det, metadon kan bruges til, er at opnå kontakt og vedligeholde en kontakt med stofmisbrugere, som det ellers ville være svært på nogen måde at nå. På den måde kan metadon have en mening, men hvis denne måde at bruge metadon på ikke kombineres med en massiv socialpædagogisk behandlingsindsats, vil det igen være meningsløst.

Efter vores opfattelse bør der ske en meget kraftig forøgelse af tilbudene til stofmisbrugere. Bl.a. bør det være muligt døgnet rundt alle dage om året at blive afgiftet uden betingelser og krav om videre behandlingsplaner, og der bør ske en meget drastisk forøgelse af de direkte socialpædagogiske behandlingstilbud. Det skal specielt ske i Københavnsområdet, og her kan vi igen se, at Københavns Kommune har sin særlig store del af problemet i forhold til resten af landet. Hvis København skal løse denne opgave tilfredsstillende, må kommunen have tilført økonomiske midler. Hvordan det skal ske, er vi lige glade med, bare det sker.

Indsatsen mod narkomisbrug er nævnt som et af de punkter i dagsordenen, hvor Folketinget understreger betydningen af en øget ressourceranvendelse. Lad os håbe, at det ikke bliver tomme ord. Vi er overbevist om, at en forøget indsats skal være meget stor, hvis vi ønsker en effekt, og en effekt på dette område er helt nødvendig, hvis vi har noget som helt ønske om at stoppe smittespredningen generelt.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne gøre to bemærkninger.

Jeg synes, det er rart, ja, det er næsten befriende at have konstateret, at der er næsten fuldstændig enighed i Folketinget om de grundlæggende principper, som er utrolig vigtige at fastholde ved enhver given lejlighed og gentage gang på gang.

Vi er nødt til ustandselig at sige, at frivillighed og anonymitet er en absolut forudsætning for, at mennesker vil henvende sig til vort sundhedssystem, til vore offentlige myndigheder og dér få den rådgivning, den vejledning og den støtte, som de har brug for, og at enhver tanke om, at der kan være risiko for, at de bliver registreret, eller at der bliver anvendt en eller anden form for tvangsforanstaltninger over for dem, fører til en katastrofe med hensyn til smittespredning, ligesom den åbner vejen for diskrimination og forskelsbehandling i en grad, som ingen af os bryder os om at tænke på.

Jeg synes også, det er rart at konstatere, at der er enighed i Folketinget om, at den information, der gives, skal være direkte, tydelig og åben, og at den skal ud til alle. Jeg synes også, det er værd at understrege det, som Sundhedsstyrelsen siger i sin seneste redegørelse, at skal det have effekt, er det faktisk person til person, informationen skal gives i en lang, lang række tilfælde. Det tror jeg er vigtigt at have for øje, når man skal vurdere, hvor meget det vil komme til at koste ikke alene i kroner, men også i menneskers indsats over for andre mennesker.

Så skal jeg ikke gentage det rigtige, der er sagt om støtten til Foreningen af Bøsser og Lesbiske, om støtten til Danmarks Bløderforening osv.

Det var i og for sig det vigtigste at få bekræftet i første omgang, men det næste er så dette: hvornår vil der blive handling fra ministerens side, når det drejer sig om de nødvendige bevillinger?

Vi håber ikke, at det materiale, der nu er kommet til ministeren, og som er under fortsat bearbejdning, og som viser os, at et beløb af størrelsesorden 120 mill. kr. mere er nødvendigt, er materiale, som ministeren bearbejder med hensyn til næste finansår. Jeg går ud fra som en helt given ting, at det er tanken, at så snart som overhovedet muligt – det vil sige, så snart vurderingerne er over-